

nia 1949 r. w sprawie przyznania dodatku przejściowego pracownikom, zatrudnionym w Centralnym Urzędzie Szkolenia Zawodowego i niektórych Ministerstwach, którzy przeszli do pracy w tych resortach nie otrzymawszy mieszkań w Warszawie (Monitor Polski Nr A-66, poz. 863), stosuje się odpowiednio do pracowników, powołanych do służby w Centralnym Zarządzie Ministerstwa Szkół Wyższych i Nauki.

2. Określony w uchwale Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. dodatek może być przyznany najwyżej trzydziestemu pracownikom.

3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1130.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 lipca 1950 r.

o zmianie uchwały Rady Ministrów z dnia 5 maja 1950 r. w sprawie tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego.

§ 1. W załączniku do uchwały Rady Ministrów z dnia 5 maja 1950 r. (Monitor Polski Nr A-59, poz. 683), ustalającej tymczasowy statut organizacyjny Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego, wprowadza się następujące zmiany:

1. § 1 uzupełnia się na końcu wyrazami: „Biura Współpracy Gospodarczej”;

2. w § 8 skreśla się wyrazy: „Wydziału Współpracy z Zagranicą”;

3. dotychczasowy § 14 otrzymuje oznaczenie § 15, a przed nim wstawia się nowy § 14 o brzmieniu:

„§ 14. Biuro Współpracy Gospodarczej składa się z:
Wydziału Ogólnego,
Wydziału Współpracy Techniczno-Przemysłowej,
Wydziału Dostaw Inwestycyjnych”;

4. § 15 otrzymuje kolejną numerację „§ 16”.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Przemysłu Ciężkiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1131.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 28 lipca 1950 r.

w sprawie trybu postępowania przy uznaniu projektów z zakresu architektury, urbanistyki, sztuki dekoracyjnej, architektury wnętrza, architektury krajobrazu lub rzeźby za posiadające wybitne wartości plastyczne.

Stosownie do § 10 ust. 1 pkt. 3) lit. i) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 98) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla kwalifikowania projektów z zakresu urbanistyki, architektury, sztuki dekoracyjnej, architektury wnętrza, architektury krajobrazu lub rzeźby za posiadające wybitne wartości plastyczne powołuje się przy oddziałach w miastach: Warszawie i Łodzi oraz przy wojewódzkich oddziałach Stowarzyszenia Architektów R. P. (SARP) specjalne Komisje Kwalifikacyjno-Artystyczne.

§ 2. Skład Komisji Kwalifikacyjno-Artystycznych stanowi:

- Przewodniczący Wojew. Komisji Architektoniczno-Budowlanej,
- konserwator wojewódzki,
- 2 przedstawiciele Związku Polskich Artystów Plastyków,
- 2 przedstawiciele Stowarzyszenia Architektów R. P., wybrani na lat 3 na walnym zgromadzeniu członków oddziału zwykłą większością głosów.

§ 3. Komisja wybiera ze swego łona przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego i sekretarza.

§ 4. Kadencja Komisji trwa 3 lata.

§ 5. Uchwały Komisji Kwalifikacyjno-Artystycznych wnoszone są do specjalnej księgi protokołów.

§ 6. Członkowie Komisji Kwalifikacyjno-Artystycznych, związani w jakikolwiek sposób z opracowaniem projektu, podlegającego kwalifikacji, wyłączają się przy głosowaniu w powyższej sprawie.

§ 7. Autorzy projektów, ubiegający się o uznanie swych prac za posiadające wybitne wartości plastyczne, zgłaszają prace do Komisji Kwalifikacyjno-Artystycznych, właściwych według miejsca zamieszkania autorów.

§ 8. 1. Wydawane autorom projektów dla władz skarbowych zaświadczenia wystawiane są za kolejnym numerem z podaniem nazwy obiektu i jego położenia, nazwiska autora, daty posiedzenia Komisji i treści uchwały.

2. Zaświadczenia te wydaje Zarząd Oddziału.

§ 9. Regulamin prac Komisji Kwalifikacyjno-Artystycznych opracuje Zarząd Główny Stowarzyszenia Architektów R. P. i przedstawi Ministrowi Budownictwa do zatwierdzenia.

§ 10. W przypadku niemożności powołania Komisji Kwalifikacyjno-Artystycznej w oddziale lub w przypadku zdekompletowania składu wybranej Komisji, Zarząd oddziału przesyła zgłoszoną pracę z wnioskiem o jej zakwalifikowanie do Komisji Kwalifikacyjno-Artystycznej, działającej przy Oddziale Stowarzyszenia SARP w m. st. Warszawie.

§ 11. Komisje Kwalifikacyjno-Artystyczne przesyłają za pośrednictwem Zarządu Głównego Stowarzyszenia Architektów R. P. do wiadomości Ministerstwom: Budownictwa i Kultury i Sztuki wykazy zakwalifikowanych prac w postaci rocznych sprawozdań.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

KIEROWNIK MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

R. Piotrowski

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1132.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 26 lipca 1950 r.

o akcji siewnej jesień 1950 r. i wiosna 1951 r.

Zbliżający się okres jesiennej akcji siewnej stawia przed rolnictwem zadanie dobrego przygotowania i mobilizacji wszystkich dostępnych sił i środków w celu szybkiego i sprawnego przeprowadzenia siewów i orok przedzimowych, decydujących o przyszłych plonach.

Tegoroczna wiosenna akcja siewna — pierwsza w rolnictwie szeroko zaplanowana akcja sprowadzająca do gromady zadania produkcyjne — została, pomimo pewnych niedociągnięć, przeprowadzona z powodzeniem i wykazała, że wbrew opinii bogaczy wiejskich — szerokie masy chłopów mało- i średniorolnych przez przyjęcie zadań produkcyjnych dla gromad i terminowe ich wykonanie — włączają się czynnie do gospodarki planowej.

Jednym z zasadniczych doświadczeń tegorocznej wiosennej akcji siewnej, opartym na licznych wypowiedziach chłopów na zebraniach gromadzkich, okazała się potrzeba postawienia zadań produkcyjnych na akcję siewną jesienią i wiosną łącznie. Takie postawienie zadań pozwala bowiem każdemu chłopu na właściwe zaplanowanie powierzchni zasiewów i na przygotowanie odpowiednich stanowisk pod rośliny, na właściwe zastosowanie obornika i nawozów sztucznych. Dlatego też tegoroczna uchwała o akcji siewnej obejmuje po raz pierwszy zadania produkcyjne z uwzględnieniem upraw kontraktowanych na zasiewy jesienne 1950 r. i wiosenne 1951 r.

Zadania te stawiają przed rolnictwem szereg ważnych zagadnień takich, jak powiększenie powierzchni zasiewów pszenicy, jęczmienia, kultur technicznych, dalsze ulepszenie uprawy gleby między innymi przez szersze niż dotychczas stosowanie głębokich orok przedzimowych, lepsze, racjonalniejsze nawożenie, pełniejsze wykorzystanie sprzętu mechanicznego, powiększenie obszaru upraw kontraktowanych, dalsza likwidacja odłogów i ugorów.

Zadania te są szczególnie ważne na tle zadań postawionych rolnictwu w planie 6-letnim, który przewiduje między innymi wzrost produkcji roślinnej o 39% oraz wzrost produkcji zwierzęcej o 63% w sześciolate.

Dla wykonania tych zadań konieczna jest pełna mobilizacja wszystkich sił i środków. W celu mobilizacji milionów chłopów, robotników rolnych, członków spółdzielni produkcyjnych, pracowników Państwowych Gospodarstw Rolnych, Państwowych Ośrodków Maszynowych, Spółdzielczych Ośrodków Maszynowych, Technicznej Obsługi Rolnictwa, pracowników administracji rolnej oraz innych władz i instytucji, związanych z przeprowadzeniem akcji siewnej, należy jeszcze szerzej niż na wiosnę organizować zebrania gromadkie na wsi oraz narady produkcyjne w